

On van dir blanc, ara diuen negre

EL TEMPS

De les deu caixes catalanes que hi havia fa uns quants mesos, es pot passar a quatre o cinc.

El mapa de caixes catalanes s'ha contret en pocs mesos. De les deu caixes que històricament havien operat a Catalunya, s'ha passat, de moment, a cinc entitats, tot esperant que Laietana i Penedès moguin fitxa. Només "la Caixa" es manté al marge d'aquesta sacsejada, però podria entrar en joc amb alguna absorció.

Ha sortit aquesta combinació, però aquí tothom, tothom, ha parlat amb tothom", assegura el director general d'una caixa d'estalvis catalana. Quan

el gener d'enguany les caixes presentaven els resultats de l'exercici 2008, van escarrassar-se a desmentir qualsevol rumor de fusió. Encara més, cap no va mostrar públicament interès per

a emprendre hipotètiques converses. Però el cas és que ja feia un cert temps que se succeïen les trobades entre els màxims dirigents per començar a traçar combinatòries. Tan de pressa ha anat tot, que de les deu caixes –algunes amb més d'un segle d'història– que hi havia l'any passat, ara quatre s'han agrupat per una banda –Caixa Sabadell, Caixa Girona, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu– i tres més per una altra –Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Manresa–, mentre que Caixa Penedès i Caixa Laietana poden haver començat converses per a una possible fusió, una reunió encara no confirmada oficialment. En l'univers de les caixes catalanes només quedaria una entitat amb planeta propi, "la Caixa". Així doncs,

l'escenari d'avui és de cinc caixes d'estalvis, tot esperant que Penedès i Laietana donin pistes sobre el seu futur.

Redimensionar les entitats. Com en qualsevol altre sector, una fusió de dues o més entitats implica una reestructuració de la xarxa d'oficines i de plantilles. I aquí és on es poden suscitar conflictes laborals de magnitud. En el cas de la fusió de Sabadell, Terrassa, Girona i Manlleu, tot sembla anar més rodat. Els sindicats han negociat els paràmetres de la reestructuració i han aconseguit la pau absoluta amb un sistema de "prendre el millor de cadascuna de les entitats". L'ajust de plantilla serà de 620 persones, que es farà a través de prejubilacions voluntàries de treballadors que facin 55 anys durant el 2010. La retribució dels treballadors quedarà en 18,5 pagues, el pla de pensions es millorarà i les prejubilacions pactades arriben al 80% del salari brut, que significa el 90% del net de la nòmina. Com a premi per la fusió, cada treballador rebrà el gener del 2012 un abonament de 450 euros i tindrà un dia de vacances més durant els tres anys vinents. En gairebé tots els àmbits, Caixa Sabadell ha estat la referència en aquesta reestructuració, de manera que els treballadors de les altres tres entitats han aconseguit una situació laboral més positiva.

Per contra, les negociacions amb els treballadors per a la nova entitat resultat de Catalunya, Tarragona i Manresa resta encallada. Els representants de les entitats proposen de suprimir 1.800 llocs de feina amb prejubilacions a 55 anys, amb el 70% del sou i baixes incentivades. I per als qui es quedin es descarta, de moment, homologar-los el sou a totes tres entitats.

D'una altra banda, la Generalitat ha demanat a les entitats financeres que facin tant com puguin per no acomiadar treballadors –si es duu a terme la proposta de la fusió liderada per Caixa Catalunya, els acomiadaments per fusions passaran de 2.400 i, si cal, serà només per la via de les prejubilacions i les baixes incentivades. L'executiu català considera "absolutament imprescindible que es produeixin fusions de caixes en els termes que elles mateixes proposin", però amb l'objectiu de "re-

El trencaclosques financer de les caixes catalanes ha començat a definir-se amb dues fusions, de tres caixes i de quatre

forçar el sistema financer català i no debilitar-lo".

Tot esperant Laietana i Penedès.

El trencaclosques financer ha deixat dues cartes sense aparellar –a banda "la Caixa", que té objectius fora del territori català–: Caixa Laietana, la més petita de totes, i Caixa Penedès, que, mentre no es formalitzin les altres fusions, és la tercera caixa del país en volum d'actius gestionats. Totes dues entitats ja van establir converses abans de l'estiu amb vista a una possible fusió que finalment no va concretar-se. Però ara, un cop aclarit l'encaix d'unes altres caixes, sembla que han reprès les converses, si bé no n'han transcendit detalls ni s'ha confirmat de forma oficial la negociació.

Per a la caixa dirigida per Ricard Pagès hi ha dos escenaris possibles. Per una banda, Caixa Penedès continuaria intentant d'encapçalar una operació de fusió amb una caixa no catalana, possiblement Ibercaja, ja que amb les dues fusions tancades a Catalunya aquesta entitat passaria de tenir una dimensió mitjana a petita, amb la consegüent pèrdua d'influència en el sistema financer. L'altra opció és absorbir Caixa Laietana, que li donaria més cobertura a l'àrea del Maresme. Fonts del sector valoren aquesta segona hipòtesi com a "estranya", perquè aportaria ben poc a Penedès, i també per "una qüestió de caràcters dels seus directors generals", que molts veuen poc compatibles.

Els personalismes també manen.

Precisament, la personalitat de cadascun dels directors generals i la seva manera de gestionar les entitats ha tingut una certa rellevància en la composició final de les fusions. A tall d'exemple, fonts coneixedores de les negociacions asseguren que el director general de Caixa Manresa, Feliu Formosa, ha decantat la balança de la seva entitat cap a la fusió amb Catalunya i Tarragona perquè, en aquest cas, coincidirien tres

directors generals que ja han passat per l'entitat del Bages. Això facilitaria l'entesa a l'hora de repartir càrrecs, i fins i tot podria reproduir l'esquema que ha tingut Caixa Manresa d'un director general i dos directors generals adjunts. Així doncs, podrien dirigir l'entitat Feliu Formosa, Adolf Todó per Caixa Catalunya i Rafael Jené per Caixa Tarragona. De fet, el director general de Caixa Manresa va negociar durant sis setmanes amb Sabadell, Terrassa i Manlleu per afegir-se a un projecte de fusió que per a l'entitat del Bages tenia sentit perquè aplegava les comarques centrals. Però en aquesta nova entitat semblava evident que Caixa Sabadell encapçalaria el projecte.

La realitat final, però, ha estat que aquesta fusió –a la qual s'ha afegit Caixa Girona, que va rebutjar la fusió de les tres caixes públiques que en principi s'havia previst– es duu a terme sense que Sabadell imposi els seus criteris, sinó "d'una forma equilibrada i respectuosa amb totes les entitats".

Encara hi ha una altra combinació que podria ser damunt la taula, si bé els qui en parlen la veuen més com un *gest* que no pas com una opció estratègica. Es tracta d'una possible absorció de Laietana per part de "la Caixa", per evitar que l'entitat més petita de Catalunya quedi totalment despenjada i acabi desapareixent. Aquesta hipòtesi, però, tampoc no ha estat confirmada per la primera entitat del país, que ja fa molt de temps que es mira Caja Madrid com a complement perfecte per a expandir-se fora de Catalunya. Tanmateix, la situació política a la comunitat de Madrid i les ingerències polítiques fan impossible ara per ara aquest projecte.

Sigui com sigui, el mapa de caixes encara pot redibuixar-se una mica més en un futur pròxim. Ja ha quedat demostrat que tot és possible, i que allà on els directius van dir blanc, ara diuen negre.

Gemma Aguilera